

1 תקנות מחלות בעלי-חיים (בריכות-טבילה ומיתקני-ריסוס לצאן), התש"ך-1959

בתוקף סמכותי לפי סעיף 20 לפקודת מחלות בעלי-חיים, 1945 (להלן - הפקודה), והסעיפים 14(א) ו-2(ד) לפקודת סדרי השלטון והמשפט, התש"ח-1948, אני מתקין תקנות אלה:

1. הגדרות

בתקנות אלה -

"המנהל" - מנהל השירותים הוטרינריים;

"בריכת-טבילה" - מבנה המשמש לטבילת-צאן לשם הדברת טפילים חיצוניים;

"מתקן-ריסוס" - מעמד לריסוס-צאן המצויד במרסס לשם הדברת טפילים חיצוניים;

"ישוב" - תחום של עיריה, מועצה מקומית, מועצה כפרית, כפר, מושבה, מושב-עובדים, מושב שיתופי קיבוצי,

קבוצה, מאהל או כל שטח מיושב אחר;

"אזור" - אזור הכולל תחום של מספר ישובים סמוכים, למעט תחום של עיריה או מועצה מקומית.

2. הוראות המנהל

המנהל רשאי להורות למחזיקי-צאן בתחום ישוב או אזור להקים בריכת-טבילה או מיתקן-ריסוס לפי התנאים, הפרטים והצרכים שיציין בהוראה.

3. הקמת בריכת טבילה או מיתקן ריסוס על-ידי המנהל

המנהל רשאי להקים, בהתאם לסעיף 14 לפקודה, בריכת-טבילה או מיתקן-ריסוס בתחום ישוב או אזור לשימוש לצרכי צאן המוחזק בישוב או באזור ולחייב כל מחזיק-צאן באותו ישוב או אזור לשלם את הוצאות הקמת הבריכה או המיתקן והחזקתם באופן יחסי למספר ראשי-צאן המוחזקים על ידיו.

4. טיפול בצאן

המחזיק צאן בתחום ישוב או אזור חייב, לפי דרישת רופא וטרינרי ממשלתי, להביאו לבריכת-טבילה או למיתקן-ריסוס הקיימים באותו ישוב או אזור לשם טיפול בו לצרכי הדברת טפילים חיצוניים.

5. אגרה

(תיקונים: התשל"ז, התשל"ט)

בעד טבילה או ריסוס של כל ראש-צאן לפי תקנות אלה תשולם אגרה בסך של 3 ש"ח.

6. השם

לתקנות אלה ייקרא "תקנות מחלות בעלי-חיים (בריכות-טבילה ומיתקני-ריסוס לצאן), התש"ך-1959".

כ"ה בתשרי התש"ך (27 באוקטובר 1959)

קדיש לוז

שר החקלאות

[1].ק"ת 956, התש"ך, עמ' 150.

תיקונים:ק"ת 3640, התשל"ז (26.12.1976), עמ' 597;

ק"ת 3946, התשל"ט (22.2.1979), עמ' 719.

[2].סכום האגרה הנקוב בתקנה 5 עודכן לאחרונה בק"ת 11312, התשפ"ד, עמ' 2682.

//